

m most

Číslo 1/XIII

leden 2006

Proti dobrovolnému daru

A zase na počátku

Nic nového pod sluncem - ke svému konci dospěl rok 2005 a my si zvykáme při psaní data psát 2006. Co nám starý rok přinesl, to je z jedné strany individuální, každý z nás něco prožil. Někde v rodinách přivítali nového človíčka, jiné rodiny se rozloučily s někým ze svých členů či dobrých přátel. Církev s úctou doprovodila na poslední cestě papeže Jana Pavla II. a na Petrově stolci uvítala jako jeho nástupce Benedikta XVI. V mediích jsme zaznamenali řadu různých zpráv o událostech. Někdy to v podání médií vypadá, jakoby se děly věci pouze zlé, jakoby lidé dokázali jen vraždit, krást a podvádět. Do nového roku se vždy vstupuje tak trochu s povzdechem: jaký asi bude? Kdyby byl alespoň takový, jako ten loňský... My jsme zaznamenali ale i několik událostí, které nelze chápat s radostí ani vesele. Vidíte, před chvílíčkou jsem psal o tom, že z médií bychom mohli myslet, že se dějí věci zlé a sám chci upozornit na věci neveselé. Jde totiž o věci, které se nás týkají a jde o to, na kolik jsme právní společností, právním státem. Kulturní a vyspělá společnost se řídí platným právem, které pro dobro obyvatel musí být kladné, i když pro někoho může být těžké. Kulturní, ale hlavně právní společnost se nemůže řídit výsledky výzkumu veřejného mínění.

Byli jsme svědky toho, kdy Městský soud pro Prahu 1 podruhé po letech projednával kauzu vlastnictví katedrály Sv. Víta na Pražském hradě. Opět podruhé byl podle platného práva vynesena verdikt: majetek církve, respektive kapituly. Tedy právní rozhodnutí. Ale opět jsme na mrtvém bodě, protože zase před právem a zákony vládnou emoce, pocity a názory. Termíny jako „majetek všeho lidu“ zavání znárodněním v padesátých letech. Kdybychom se k tomu měli

vrátit, pak bychom se mohli možná obávat třeba o vlastní šaty. Sice jsme si je koupili, to je pravda, ale látku jsme nevyrobili, stejně jako jsme ji neodvezli z továrny do krejčovské dílny a pak do prodejny. Proč by tedy vlastníkem našich šatů neměla být řada lidí, kteří se na jejich výrobě podíleli, nebo je dokonce vyrobili? Že jsme si je koupili, ale v naší společnosti bychom mohli být uzemnění otázkou: kde jsme na to vůbec vzali? Víte že to je vždy, když někdo něco má. Je otázkou, zda jde o spravedlnost, či o primitivní závist.

Další věcí je novela církevního zákona, omezující provoz charit a diakonií. V podstatě připomíná praxi komunistických tzv. státních souhlasů, které svévolně vydávali, nebo odebírali lidé církvi nepřátelští v osobách tzv. církevních tajemníků. Nám to dnes možná moc neřekne, ale třeba před vánoce a velikonoce, když jsme měli ty zpovědní soboty, tak aby mohl třeba v našem kostele sednout

třeba kněz z Ropice či Hnojníku a chvíli zpovídat, potřeboval na to státní souhlas. Jinak mohl být potrestán za trestný čin proti zákonu o „dohledu státu nad církví“. Snad ještě pamatujeme na P. Adama Ruckého, či P. Petra Siostrzonka, kteří byli taky bez souhlasu, protože tzv. „mařili dozor nad církvemi“. Paradoxem je, že tato novela neprošla senátem a jednou ji odmítl Ústavní soud, přesto však ji podepsal prezident republiky. Nedá se předpokládat, že se spletla tak vysoká instituce, jakou je Ústavní soud.

No a do třetice slyšíme v poslední době dost často: levice prosadila, levice, levice...

Nejde opravdu o nic jiného, než o princip a pak taky o to, abychom si jako křesťané všimli toho, co se děje a reagovali na to. Za stav společnosti máme před Bohem velikou zodpovědnost. Že se setkáme s nepřátelstvím? Ale to se musí čekat, Kristu taky nikdo netleskal, zejména když stál na vůli Otce a říkal třeba farizeům ono nesympatické „Běda vám...“

Církev od Krista nepřijala poslání, aby s líbezným úsměvem vše odklepla a tak se líbila čím dál tím více. Pán přece řekl o soli, která ztratila chuť, že se hodí akorát k vyhození a pošlapání.

Budme tedy v novém roce mnohem pozornější, ale i aktivnější vyjádřit nahlas to, co je normou: a to je Boží slovo a Boží zákon. Jinak by třeba už ty příští vánoce až tak svobodně být nemusely... Ke konci roku na to bylo upozorněno. Řada lidí to přijala s úsměvem jako jakési ustrašené volání. Ustrašenost není jistě ctnost, ale opatrnost je matkou moudrosti.

Ať jsme v tomto novém roce moudří - ne vychytralí, ale MOUDŘÍ!

P. František

Z Kodexu české televize

Čl. 7 Otázky náboženství a etiky

7.1 Program České televize vychází ve vztahu k náboženským otázkám ze zásady otevřenosti a tolerance rozmanitých náboženství, církví, popřípadě náboženských společností, věřících, jakož i osob ateistického přesvědčení. Česká televize se zejména zdrží vysílání pořadů, kterými by byla šířena nesnášenlivost mezi lidmi či skupinami s odlišnou náboženskou orientací, případně mezi věřícími a osobami bez vyznání.

7.2 Programový prostor věnovaný náboženství se opírá o rozvrstvení společnosti a její aktuální vztah k duchovní oblasti. Pomůckou jsou údaje posledního sčítání lidu, ale také odborné analýzy aktuální migrace nových duchovních směrů v evropském prostoru.

7.3 Česká televize při vědomí evropské kulturněhistorické tradice věnuje v různých žánrech a pořadech pozornost biblickým tématům a jejich významu pro kulturní vývoj a mravní postoje včetně různých úhlů pohledu na jejich historické i současné interpretace (křesťanské církve, judaismus). Pořady České televize současně přibližují myšlenkové a kulturní základy jiných světových náboženství, a to s ohledem na šíření vzájemného poznání, porozumění a tolerance mezi různými náboženstvími a kulturami.

7.4 Program a jednání České televize budou vždy poměřovány také etickými normami. Česká televize vychází z mravních tradic evropského civilizačního okruhu. Je povinna zvažovat skutečnost, že její publikum tvoří rozmanité občanské-divácké skupiny, z nichž některé mohou obsah určitých pořadů vnímat jako atak na své náboženské či etické přesvědčení. Zvláště musí být brán ohled na starší spoluobčany a příslušníky národnostních či etnických menšin. Česká televize je povinna diváky předem upozornit na výrazně eticky či nábožensky kontroverzní obsah pořadu, což učiní tak, že sdělí divákům vhodnou formou faktické informace o charakteru obsahu takového pořadu.

Od redakce: Jak se výše uvedené české televizi daří plnit, zda otázky věnované křesťanství a náboženství vůbec v rozsahu nedělního Křesťanského magazínu a Cest víry (s ohledem na údaje posledního sčítání lidu (viz bod 7.2) a také s ohledem na starší (???) spoluobčany (bod 7.4) je dostačující, posuďte sami. Pro nás zajímavý je i pojem "aktuální migrace nových duchovních směrů v evropském prostoru". Pro zájemce celý kodex najdete na internetových stránkách:

czech-tv.cz/ct/kodex/obr/kodex.pdf

Ekonomické okénko:

renovace Betlému, elektroinstalace díl druhý

Při letošní návštěvě Betlému jistě neuniknou Vaší pozornosti nově zrekonstruované figuríny, nové pojetí stáje a zpracování celého Betlému. Těto náročné práce se zhostil náš farník, pan Viktor Twardzik. S velkou trpělivostí zrestauroval všechny figuríny, zhotovil novou konstrukci celého Betlému. Tato doslova mravenčí práce byla velmi náročná na čas i na trpělivost. Toto dílo je o to vzácnější, že panu Twardzikovi je již 74 let. Není to z jeho strany pro naši farnost ojedinělá práce, kterou vykonal. Z posledních prací můžeme zmínit renovaci dřevěného kříže, který doprovází naše zemřelé při poslední cestě. Výsledky práce pana Viktora Twardzika můžete kolem sebe vidět při bohoslužbě v našem kostele, mezi jinými renovace křížové cesty, kazatelny, apod.

Během posledního měsíce došlo rovněž k rekonstrukci dalšího elektrického rozvaděče v našem farním

kostele. Po hlavním rozvaděči došlo i na elektrický rozvaděč ovládání zvonů. Při rekonstrukci bylo použito obdobných elektrosoučástek jak u opravy hlavního rozvaděče. Spouštění našich zvonů je již plně automatizováno a časy zvonění jsou řízeny digitálními spínacími hodinami. Pohon žaluzií ve věži je automaticky řízen pohonem zvonů. Kostelník obsluhující zvonění spouští ručně zvony jedině o pohřbech a mimořádně při svátcích.

Tímto se nám podařilo dokončit nutné opravy elektroinstalace hlavních rozvaděčů v zakristii. Došlo i ke kompletní výměně osvětlení hlavního oltáře (soch svatých na oltáři, kříže, ...).

V příštím období máme v plánu výměnu starých spouštěčů, stykačových roštů a ovládání zvonů ve věži kostela. Půjde o velmi náročnou opravu, snad se nám podaří.

Bronislav Strokosz

Církev od ochrany rodiny a života neustupuje

Prohlášení předsedy ČBK arcibiskupa Jana Graubnera, pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlka a předsedy Rady pro rodinu ČBK brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho v reakci na přijetí zákona o registrovaném partnerství lidí stejného pohlaví.

V den hlasování o osudu návrhu zákona, jehož uvedení do praxe by narušilo výjimečnost instituce manželství, otiskl jeden z českých deníků nepravdivé tvrzení, že církev v pohledu na registrované partnerství ustoupila.

Církev požaduje, aby lidé s homosexuálními skony byli přijímáni s úctou, jemnocitem. "Vůči nim je třeba se vyhnout jakémukoli náznaku nespravedlivé diskriminace." (Katechismus katolické církve, 2358). Neexistuje ovšem žádný důvod pro přiznání přednostních práv kterékoli skupině lidí jen pro její sexuální vztahy. Rodina a život představují jednotu, kterou společnost musí chránit. Soužití, která nemají věst k rození a výchově dětí, "veřejná moc nesmí institucionalizovat ... takovým způsobem, že by jim přiznávala podobný statut, jaký přísluší manželství a rodině" (Manželství, rodina a "fakticky existující soužití", 9). Podpora rodiny a manželství založeného na společenství muže a ženy patří k nejdůležitějším úkolům každé společnosti.

V zákonodárných sborech České republiky se v současnosti projednává několik legislativních návrhů, které jsou nejen eticky citlivé, ale jejich přijetí by přímo ohrozilo stabilitu rodiny i dosud

respektovaný stupeň nedotknutelnosti lidského života. Protestujeme proti snahám, které mají umožnit ničení lidských embryí v zájmu vědy a zabíjení těžce nemocných pod záminkou jejich autonomie. Důrazně požadujeme, aby Česká republika důsledně plnila zvláště své závazky vyplývající z Úmluvy o lidských právech a biomedicíně i z Listiny základních práv a svobod.

Nechybí náznaky, že ústupky politiků nátlakovým skupinám jsou součástí předvolebních aktivit. Ani za těchto okolností se církev nenechá pohnout k přímému vstupu do politického dění a k výzvám na podporu nebo odmítnutí určitých politických stran. Církev si nepřivlastňuje moc nad světskými záležitostmi, k jejím úkolům však náleží "posuzovat z hlediska mravního i ty věci, které patří do oblasti politiky, vyžadují-li to základní práva lidské osoby nebo spása duši" (Gaudium et spes, 76). Věřícím i všem občanům dobré vůle, kterým není lhostejná budoucnost národa, proto doporučujeme, aby sami pečlivě sledovali způsob hlasování poslanců jednotlivých stran o zákonech, jejichž přijetí nebo odmítnutí rozhodne o ochraně nebo bezprostředním ohrožení rodiny i důstojnosti člověka, a aby své poznatky vzali v úvahu při rozhodování o své podpoře konkrétním politickým uskupením. Stabilita rodiny a nedotknutelnost lidského života patří i dnes k nejcennějším hodnotám naší společnosti.

Zdroj: Tiskové středisko ČBK

Stalo se ... AD 2005

Leden 2005:

- proběhla Tříkrálová sbírka 2005, jedna z hlavních akcí České katolické charity. V Třinci a jeho okolí působilo celkem 17 skupinek koledníků. Vybralo se cca 206 tisíc Kč, které byly použity na charitní projekty;
- započala pravidelná setkání „Odpoledne s Písmem svatým“ na faře;
- na třinecké faře se konalo regionální setkání Podwórkowych Kółek Różańcowych, které vedl P. Cherubin M. Kurczowicz OFM z Jablunkovského kláštera;
- poslední lednovou sobotu se v Domu PZKO v Dolní Lištné se konal tradiční ples Charity Třinec. Byl to již jeho 9. ročník od roku 1997 a bavilo se na něm značné množství našich farníků. Ples se podařil a zábava byla dobrá;

Únor 2005:

- první únorový den oslavil své 50. narozeniny náš pan farář P. František Vrubel,
- ve středu 9. února započalo období velkého postu,
- v postní době se v našem kostele opět objevil v boční kapli pro děti tzv. Kříž dobrých skutků;

Březen 2005:

- v neděli 6. března proběhl další V. ročník akce Misijní koláč, výše darů činila cca 47 tisíc Kč,
- v sobotu 12. března se v Jablunkově konalo diecézní setkání mládeže s Otcem biskupem,
- v neděli 13. března zde v Třinci za P. Františka zaskočil P. Marián Pospěcha, kaplan ve Frýdlantu nad Ostravicí a dával novokněžské požehnání, P. František byl kázat rekolekce ve Frýdlantu nad Ostravicí
- v nedlele 20 marca dzieci i dorośli z naszej parafii wyjechali autobusem na spotkanie regionalne Podwórkowych Kółek Różańcowych diecezji kielsko-żywieckiej w Kalnej nad jeziorem żywieckim pod górą Skrzyczne.
- ve středu 16. března se konal zájezd do polského Cieszyna na divadelní představení „Męka pana naszego Jezusa Chrystusa“
- nezvykle brzo jsme slavili velikonoční svátky, a to již od čtvrtku 24. března do pondělí 28. března.

Duben 2005:

- v sobotu 2. dubna 2005 v 21.37 zemřel ve Vatikánu papež Jan Pavel II, ve věku nedožitých 84 let. Papežem byl zvolen v říjnu 1978 a jeho pontifikát trval úžasných 27 let, pro řadu z nás byl jediným Svatým Otcem, kterého si pamatujeme. Jeho pohřeb ve Vatikánu v pátek 8. dubna překonal co do počtu účastníků všechny rekordy a byl největším pohřbem v dějinách lidstva, kterého se zúčastnily statisíce poutníků, politici,

králové i představitelé jiných církví

- v neděli 3. dubna ve farním kostele se konal koncert duchovní hudby. Účinkovali: Štývarův dětský sbor, Třinecký komorní orchestr řídí Alena Kostková. Zazněla hudba Orlanda di Lassa, Giovannioho Batisty Pergolesiho, Wolfganga Amadea Mozarta, Felixe Mendelssohna-Bartholdyho, Martinů a jiných.
- v úterý 19. dubna kolem šesté hodiny večerní bylo oznámeno zvolení nového papeže, 266. v dějinách: stal se jím německý kardinál Joseph Ratzinger, který přijal jméno Benedikt XVI. Slavnostní inaugurační mše svatá se konala v neděli 24. dubna na Svatopetrském náměstí.
- ke kostelnické službě se přidal Michal Mrózek a stal se tak sedmým kostelníkem v naší farnosti,
- v sobotu 23. dubna třinečtí farníci navštívili P. Radka Drobisze v jeho farnosti Skalice nedaleko Frýdku-Místku
- ve wtorek 26 kwietnia odbyło się spotkanie wspólnoty La vie Montante z Sympatykami Radia Maryja w Trzyńcu

Květen 2005:

- třinecká mládež se zúčastnila tradičního setkání s Otcem biskupem Františkem Lobkowiczem na Kozubové. Akce se podařila, počasí přálo;
- kolem 80 českých a polských dětí poprvé přijalo svátostného Pána Ježíše;
- v sobotu 28. května Otec biskup František Václav Lobkowicz udělil mladým třineckým farníkům svátost biřmování,
- rovněž v sobotu 28. května složil v Brně své věčné sliby Jiří Woclawek, rodák z Vendryně, který ale kdysi působil v třineckém společenství mladých.

Červen 2005:

- w niedzielę 12 czerwca nasze Podwórkowe Kółko Różańcowe Dzieci wyjechało na pielgrzymkę na Jasną Górę do Częstochowy na spotkanie z Madzią Buczek
- v neděli 12. června naposledy zpíval při mši svaté v 7.50 náš polský farní sbor, který tímto završil a oslavil 60. výročí své činnosti. Tato derniéra uzavřela bohatou historii tohoto polského sboru. Ve středu 15. června se ve společenském sále Dělnického domu v Třinci konalo slavnostní setkání členů sborů, které bylo určitým společenským uzavřením činnosti tohoto velmi zasloužilého pěveckého sboru.

Červenec 2005:

- při tradičních personálních změnách v obsazení farností byla naše farnost vnechána a P. Jan Mazur zůstal i nadále třineckým kaplanem i pro další období. Změna nastala mj. v nedalekém Jablunkově, kde P. Evžena Kalische (odešel do

důchodu a krátce nato zemřel) nahradil P. Janusz Kiwak.

- v Třinci známý P. Mgr. Adam Rucki byl jmenován biskupským vikářem pro péči o duchovní povolání, dosavadní spirituál kněžského semináře v Olomouci,
- v pátek 1. července se konalo tradiční setkání dětí s Otcem biskupem na Prašivé,
- dnia 10 lipca 2005 odbyła się XIII Pielgrzymka Rodziny Radia na Jasną górę do Częstochowy,
- w dniach od 15 do 21 lipca 2005 odbyła się piesza pielgrzymka z Jabłonkowa na Jasną Górę, w której udział wzięli także niektórzy parafianie trzynieccy

Srpen 2005:

- v neděli 13. srpna třinecká MO KDU-ČSL zorganizovala tradiční pouť na Svatý Hostýn u příležitosti Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie;
- v Kolíně nad Rýnem v Německu se konalo světové setkání mládeže, kterému se zúčastnil i nový papež Benedikt XVI. Tohoto setkání se zúčastnila i malá skupinka mladých z naší farnosti.
- v Nýdku se konal skautský tábor, kterého se zúčastnilo 24 táborníků, program byl zaměřen na zlatokopeckou dobu.
- byla provedena generální oprava střechy nad zakřistii.

Září 2005:

- v neděli 25. září naše farnost oslavila 120. výročí posvěcení kostela sv. Alberta Jeruzalémského a Panny Marie Bolestné. Mši svatou v 10 hodin sloužil Otec biskup František Václav Lobkowicz, který se rovněž odpoledne na krásného podzimního počasí zúčastnil dalšího ročníku Farního festynu, který se povedl a všichni hosté (snad) odcházeli spokojení,
- u příležitosti 120. výročí posvěcení našeho farního kostela byl vyroben suvenýr hrníček ozdoben dobovými fotografiemi farního kostela z roku 1885 a 2005, poděkování náleží podnikatelům Henryku Wawreczkovi a Henryku Szlaurovi,
- v kostele byla zmodernizována elektroinstalace a to výměna hlavního rozváděče v zakřistii, za iniciativu děkujeme panu Bronislavu Strokoszovi,
- od 1. září v Třinci na Sosně (v areálu 7. ZŠ) byla otevřena Základní církevní škola, jejím zřizovatelem je Slezská církev evangelická. Tato škola chce navázat na zkušenosti křesťanských tříd, které 10 let fungovaly na 6. ZŠ v Třinci na Slezské ulici a jejich existence byla po bouřlivých jednáních ukončena z důvodů, o kterých lze dodnes s úspěchem diskutovat.
- začala stavba altánu na faře a další práce kolem fary, díky iniciativě pana Adama Waclawka.

Říjen 2005:

- v sobotu 8. října proběhl 3. ročník Vinobraní aneb Setkání přátel dobrého vína v Rybárně pod kostelem, akci připravila MO KDU-ČSL;
 - ve dnech 30. října až 3. listopadu proběhly tradiční rekolekce pod vedením P. Czesława Blocha; téma: Eucharistie
 - zjazd MAITRI w Czeskim Cieszynie
 - odbyło się spotkanie wspólnoty La vie Montante z Sympatykami Radia Maryja w Mistku,
 - službu farní varhanice vedle Mgr. Ing. Stanislava Janczyka převzala Daniela Wolková, která v této roli nahradila Petra Vondráčka.

Listopad 2005:

- ve středu 2. listopadu se na novém hřbitově konala dušičková mše svatá, počasí bylo tzv. na hraně;
 - v boční kapli byl počtvrté vztyčen zelený smrček a zahájena akce "Vánoční strom", dárky tentokrát putovaly pro děti ze stacionáře EDEN;
 - byly opraveny schody do budovy fary a započala generální oprava farní kuchyně. Kromě toho byly vyměněny dva okna v budově fary.
 - od 14. do 19. listopadu opustili čeští a moravští biskupové naši republiku, aby vykonali cestu do Říma k apoštolským prahům - Ad limina apostolorum. V rámci této cesty se setkali i s papežem Benediktem XVI.

Prosinec 2005:

- v době adventní, vždy v pondělí večer, středu a sobotu ráno byla sloužena rorátní mše svatá;
 - Vánoce byly „na blátě“. Uznání si zaslouží pan Viktor Twardzik, který pro tyto Vánoce kompletně zrekonstruoval farní Betlém,
 - v úterý 27. prosince se konalo 12. Setkání farnosti. Setkání se konalo opět v Kulturním domě Trisia. Celé setkání moderovali Barbara Bocek a Jiří Kuchař, hlavním bodem programu byly tzv. Jaseňka v provedení souborů „Zaolzie“ a „Zaolziaczek“.

Celkem v roce 2005 bylo v naší farnosti pokřtěno 65 dětí, bylo uděleno 20 svátostí manželství, pohřbeno 101 farníků.

Sestavily spojené síly členů redakce časopisu MOST

Pokud jsme na nějakou zajímavou akci, událost či aktivitu zapomněli, omlouváme se, člověk je tvor zapomětlivý a tyto střípky jsme poskládali tak, jak jsme je zachytili ve své paměti a samozřejmě i v MOSTech roku 2005.

Milí čtenáři MOSTu,

je to asi poprvé v čtrnáctileté historii našeho farního časopisu, kdy jeho lednové číslo vychází přesně 1. ledna. Dnes stojíme přesně uprostřed doby vánoční a ptáme se, co nám ten další rok přinese. Můžeme očekávat nejrůznější události, vždyť i ten minulý rok, s nímž jsme se o půlnoci rozloučili nás častokrát překvapil různými politickými zvraty, přírodními katastrofami, nehodami, ale na druhé straně i pozitivními událostmi – no prostě něčím, čeho bychom se na začátku loňského roku nenadáli. Bylo toho hodně, ale některé události nelze pominout. Nás, katolické křesťany, na jaře zasáhla smrt Svatého Otce Jana Pavla II., pro mnohé tím bolestnější, že byli doslova generací tohoto papeže, jiného prostě nepoznali. No a pak samozřejmě velice krátké konkláve a Svatý Otec Benedikt XVI., světové setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem... V politice to bylo například schválení některých zákonů, které můžeme označit dnes tak oblíbeným a frekventovaným slůvkem: "kontroverzních". Před pár dny se politici v Evropě dohadovali o tom, že je třeba omezit náboženský charakter Vánoc – no co k tomu říci? V Pensylvánii v polovině prosince rozhodl soud, že na školách lze učit pouze Darwinovu "vědeckou" evoluční teorii, protože jediné toto je podle zákona – otázkou je zda "zákonně" je vždy dobré a správné, ono totiž záleží, kdo zrovna ten či onen zákon předkládá a schvaluje. A v naší místní církvi, na našem "farním dvorku" – samozřejmě výročí 120 let od posvěcení našeho chrámu... To jenom pro připomenutí pár momentů roku 2005...

A co bychom si mohli přát do toho dalšího roku – jistě - obligátní zdraví, štěstí, hodně Božího požehnání, ... Víte, bratři a sestry, napadá mě ale ještě jedna věc.

Vždycky je mi líto, že každoročně se tak nějak rychle přehoupneme přes dobu adventní, která v sobě nese tolik pozitivního a krásného. Vánoce – ty prožíváme mnohem intenzivněji, s koledami, jesličkami a dárky, ale advent se pro mnohé "scvrkne" pouze do čtyř nedělí, kdy si eventuálně zapálíme další svíčku na adventním věnci, popřípadě poslechneme adventní koncert v te-

levizi. A přece advent je nabitý událostmi, je to těch několik tisíc let, po které Izrael očekával svého Spasitele, ale i těch devět měsíců, kdy Spasitel už na zemi byl, pod srdcem své Panenské Matky. A samozřejmě advent nese i poselství našeho vlastního čekání na Kristův příchod – celý náš život je adventem. Na mě velice silně každý rok působí nejen rorátní mše svatá, ale také adventní antifony, které zpíváme v předvánočním týdnu od 17. do 24. prosince: "Moudrosti Nejvyššího, ty mocně i mírně řídíš všechno, přijď a nauč nás cestě rozumnosti"; "Vůdce domu Izraelova, ty jsi dal Mojžíšovi zákon na Sinaji, přijď a vysvoboď nás s velikou mocí"; "Kořeni Jesse, ty stojíš jako znamení národům, přijď a vysvoboď nás, už neprodlevej"; "Klíči Davidův, ty otvíráš brány věčného království, přijď a vyveď ze žaláře spoutaného, jenž sedí v temnotě"; Emanueli, králi náš a zákonodárce, přijď a dej nám spásu, Pane, náš Bože"; "Králi národů a nárožní kameni církve, přijď a spas člověka, kterého jsi utvořil z hlíny"; "Východe, jase věčného světla a slunce spravedlnosti, přijď a osvět ty, kdo žijí v temnotě a ve stínu smrti" – cítíte tu hloubku a naléhavost? A tak k přání dobrého roku přidávám i to, abychom si zachovali ducha adventu i mimo dobu adventní, abychom svého Spasitele očekávali po celý nadcházející rok i léta budoucí... A ještě jedno. Jistě můžeme říci, že průvodcem adventní dobou nám je prorok Izaiáš – "evangelista Starého zákona". Hned o první neděli adventní k nám v breviáři, v modlitbě se čtením říká "Přestaňte jednat zle, uchte se jednat dobře" (Iz 1,16-17). Jak krásně to Bůh říká: vedle imperativu "přestaňte" stojí prosba "učte se". Přestat s něčím totiž lze okamžitě, byť se nám do toho moc nechce a hledáme tisíce výmluv "proč to nejde, a pokud to jde jiným, tak proč to nejde zrovna mě!". Takže skončit se zlem můžeme ihned, naopak konat dobro, to je něco, čemu se musíme učit, je to proces, s nímž však můžeme začít také hned teď. A tímto přáním – PŘESTAŇME JEDNAT ZLE A UČME SE JEDNAT DOBŘE – optimisticky vzhlížím k novému roku Páně 2006.

Stanisław Janczyk

HUMOR

Zaznělo v jednom kostele při ohláškách:
„...v sobotu je slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie, ochránce Svaté rodiny a celé církve; a krom toho je svatý Josef také patronem dobré smrti. A při této příležitosti bych vám chtěl popřát...“

* * *

Hania do nie grzeszącej urodą cioci:

- Czy ciocię też Bóg stworzył?

- Oczywiście!

- Tak jak mnie?

- Tak.

Dziewczynka patrzy do lustra i mówi do siebie:

- Teraz Pan Bóg pracuje lepiej.

* * *

Jeden ze snoubenců, kteří se připravovali na manželství, telefonoval na faru:

„Otče, poraďte nám nějaký biblický citát na svatební oznámení, chceme tam dát jen odkaz.“

„Dobře... Tak tam zkuste dát 1 Jan 4,18.“

Ovšem v telefonu bylo špatně slyšet. Na svatebním oznámení se pak místo 1 Jan 4,18 (*Strach nemá v lásce místo, protože dokonalá láska strach vyhání.*) objevil citát Jan 4,18 (*Pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž.*)...

* * *

Gość luksusowego hotelu składa u kelnera zamówienie:

- Proszę dwa gotowane jajka. Jedno tak miękkie, że zarówno żółtko i białko ma być w stanie płynnym, a drugie takie twarde, żebym miał kłopoty z jego pogryzieniem.

Proszę również dwa plasterki boczk, zimne, ale z jednej strony zwęglone, oraz spalonego, kruszącego się w dłoniach tosta.

Maselko niech będzie tak zmrożone, żebym za nic w świecie nie mógł go rozsmarować.

Proszę także o bardzo słabiotką kawę, o temperaturze pokojowej.

- To bardzo skomplikowane zamówienie, proszę pana. Nie wiem, czy nasi kucharze potrafią... - odpowiada kelner.

- Wczoraj, potrafili!!!

* * *

Humor parafialny

Pewnej listopadowej niedzieli miał przeczytać pewien niemłody już lektor MK tzw. „ogłoszki“ przed mszą świętą o godzinie 10-tej takiej oto treści „Zapraszamy wszystkich parafian na spotkanie z Pismem świętym, które odbędzie się w poniedziałek...“. Zamiast tego pan M. z poważną twarzą ogłosił iż „Zapraszamy wszystkich świętych na spotkanie z Pismem świętym, które odbędzie się w poniedziałek...“. Nakoniec powiedział „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus“ i odszedł sobie do zakrystii.

O swym „přebrebtu“ dowiedział się až po mszy świętej koło kościoła od swych bliskich i znajomych, którzy z serdecznym śmiechem pytali go, co powie babci, która regularnie doteraz chodziła na spotkania z Pismem świętym do salki na plebanie, która jeszcze żyje i trudno w tym wypadku ją (na razie) zaliczyć w poczet wszystkich świętych...

Spotkanie z człowiekiem to przyjście Boga do nas

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.“

Mt 5,7

„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mol i rdza niszczy i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mol ani rdza nie niszczy i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie serce twoje.“

Mt 6,19-21

Prawdziwą wartością jest to, co niezniszczalne, czyli skarby w niebie, które gromadzą się poprzez dobre uczynki: miłosierdzie, modlitwę i post. Świadomość, że wszystko co posiadamy jest depozytem od Boga, pozwala łatwiej przekazywać innym to, co otrzymaliśmy, jeśli zażyczy sobie tego Bóg - właściciel tych dóbr. Człowiek potrzebuje przede wszystkim człowieka, a jeśli rzeczy to tylko po to, by ten związek ludzkich serc objawić.

Od kilku lat wytworzyła się tradycja uczestniczenia w przedświątecznym spotkaniu w Domu Opieki Społecznej w Trzyńcu na Sośnie w czwartą niedzielę Adwentu. Każde spotkanie z człowiekiem to przyjście Boga do nas, które stanie się szczególnym wydarzeniem, jeśli będziemy na nie otwarci. Do akcji dzielenia się radością włączyli się wszyscy z PKRDz oraz członkowie Sympatyków Radio Maryja. W tym roku po raz pierwszy w programie wystąpiła grupa dzieci z „Církevní školy v Trinci na Sosně“ z uczącą w tej placówce p. mgr Beátą Krainą, oraz część zespołu folklorystycznego „Zaolziaczek“. Jedyne wspólne wysiłki wszystkich, którzy włączyli się do tej pięknej akcji, mógł zaowocować tak serdeczną i miłą atmosferą, która była odczuwalna w czasie całego niedzielnego dopołudnia.

Szczególne podziękowania wyrażamy p. Urszuli Hudeczek z firmy AD Serwis z Cz. Cieszyna za wszystkie nadruki i papier potrzebny do wykonania stajenek. Dziękujemy p. mgr Jance Misiarz, uczniom kl VII z 2 PSP w Trzyńcu oraz wszystkim, którzy włączyli się do malowania i sklejanja. Gorące podziękowania za twórczą pracę paniom H.Sadowskiej, M. i L. Ševčíkovéj i Jasenskiej. Bogaty świąteczny stół powstał dzięki wypiekom pań Dudysowej, Dudowej, M. Heczkovéj, Tatarkowej, Jasiowej, Pindurowej i Pomykaczowej. Pan Bóg zapłać także wszystkim sponsorom szczególnie p. RNDr. J. Brozdzie. Największe podziękowania kierujemy do pana dyrektora Domu Opieki Społecznej p. mgr. Tadeusza Hławiczki, który umożliwił nam spotykać się z jego mieszkańcami oraz przydzielił do naszej dyspozycji większy pojazd wraz z szoferem.

Czekamy ciagle na coś nadzwyczajnego i nie zauważamy wcale, jak Bóg codziennie przychodzi do nas w ludziach, którzy nas o coś proszą, którzy nas obdarowują uśmiechem. Gdy będziemy wrażliwi na potrzebę drugiego człowieka, wtedy jest szansa, że usłyszymy Jego pukanie i zaprosimy Go do siebie. Gdy wejdzie do naszych serc, wtedy będziemy wiedzieli, kim jesteśmy.

Irena Szymonikowa

Spotkanie z Mikołajem

„Adwent, to czas czuwania, by Bóg nie przyszedł do nas nadaremnie. Czuwać, to odważnie przyglądać się temu, co robię ze skarbem mojego życia.”

Ks. Marek Dziewiecki

„Prośmy, aby św. Mikołaj wyjednał nam łaskę tak wielkiej miłości i dobroci dla wszystkich ludzi, jaką on posiadał, abyśmy również tak jak On kochali wszystkich ludzi i z radością pomagali biednym i potrzebującym.”

o. Piotr Dettlaff CSsR

W sobotę 10 grudnia odbyło się wspólne spotkanie dzieci z Podwórkowego Kółka Różańcowego oraz Sympatyków Radia Maryja. Był to dzień radośnie oczekiwany przez dzieci i dorosłych. Wszyscy byli ciekawi, czy św. Mikołaj zawita na plebanię w Trzyńcu. Punktualnie o godz. 15,00 pojawił się zacy gość w asyście dwóch aniołów. Po przywitaniu i wspólnej modlitwie św. Mikołaj każdego obdarował drobnym upominkiem. Niektórym przypomniał ich braki: np. rzadkie uczestnictwo w Mszy św. lub inne przewinienia. Wszystkich obecnych pochwalił za dobre uczynki. Dzieci śpiewały, recytowały wiersze, mówiły zagadki. Później jeszcze kilka wspólnie odśpiewanych pieśni i św. Mikołaj pożegnał naszą grupę.

Ten prawdziwy św. Mikołaj – Biskup obdarowywał tych, co nic nie mieli, co tęsknili za tym co najprostsze, co najpotrzebniejsze. Warto odkryć to źródło radości, ale i odczucie wdzięczności, którego brak tym, co wciąż chcą zbyt dużo dla siebie. Nie ma bowiem radości tam, gdzie nie ma braku, a jest tylko natychmiastowe zaspokajanie swych pragnień. Jakoś nie bardzo się pamięta o tym, że najpierw musi być jakaś tęsknota, brak czegoś, żeby potem z osiągnięcia odczuwać wielką radość. Radość serca i duszy, a nie tylko chwilowa przyjemność dla ciała. Cały urok św. Mikołaja polegał na tym, że uczył on radości z bezmiennego obdarowywania kogoś. Dziś, gdyby zapytać któreś z dzieci, czy przygotowało podarunek dla św. Mikołaja, może by się zdziwiło. Większość jest przyzwyczajona, że to oni mają być obdarowywani a to jeszcze według własnych oczekiwań. Ten dzisiejszy biznes świąteczny każe dyktować, brać i nawet nie bardzo dziękować, bo ponoć dzieciom wszystko się należy. Ale najbardziej należy je nauczyć odczuwać radość z obdarowywania kogoś bliskiego, czymś nie kosztownym, ale z serca.

My także zostaliśmy obdarowani. Miłą niespodzianką dla nas był przyjazd Ojca Cherubina z dalekiego Liberca do parafii Jabłonkowskiej w piątek 9 grudnia. Chociaż tych parę godzin było tylko krótkim przerywnikiem w podróży, której celem były rekolekcje w Polsce, miało to spotkanie wielkie znaczenie. W 2002 roku Ojciec Cherubin został przewodnikiem Zaolziańskich Podwórkowych Kótek Różańcowych Dzieci. Wyjeżdżał z nami na pielgrzymki i spotkania z Madzią Buczek w Częstochowie i innych miejscach. Organizował regionalne spotkania kótek różańcowych.

Tym razem bardzo obszernie opowiadał o swojej pielgrzymce do Ziemi Świętej, którą nazwał pielgrzymką swego życia. Przyznał także, że dopiero teraz, kiedy posługuje w bardzo odległym miejscu, bo aż w Liberku, w pełni sobie uświadamia, jak ważną i odpowiedzialną w danej parafii jest posługa księdza proboszcza oraz kontakt parafian z swoim duszpasterzem. Podczas łamania się opłatkiem życzył wszystkim obecnym, by ich serca były białe i czyste jak ten opłatek a także otwarte dla wszystkich, pełne miłości do Boga i dla bliźnich. Jest to bardzo potrzebne, nie

tylko w okresie świątecznym. Skreślił także kilka słów dla czytelników MOSTu:

Drozy parafianie trzynieckiej parafii! Korzystając z okazji spotkania z PKRDz, które odbyło się 9 grudnia na probostwie w Jabłonkowie, zostałem poproszony o przedstawienie mej misji na nowej placówce. Od roku pracuję w parafii św. Jana Chrzciciela. Uczę się mówić, myśleć i żyć po czesku. Nauczyłem się otwierać na ludzi, słuchać ich i służyć im. W tym pomogło mi przebywanie w ubiegłych latach w klasztorze w Jabłonkowie, które będę stale wspominał w swojej posłudze. Ciągle też zaczynam od nowa otwierać się, służyć i poznawać Boga w ludziach. Chciałbym wam życzyć z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia, abyście byli otwarci na potrzeby bliźnich. Bądźcie czujni jak pasterze w Betlejem. Pozdrawiam waszych duszpasterzy i polecam ich pamięci modlitewnej.

o. Cherubin M. Kuczowicz OFM

Jesteśmy wdzięczni Panu Bogu za to spotkanie, chociaż krótkie, ale bardzo wymowne. Z Ojcem Cherubinem połączymy się duchowo 5 stycznia 2006 o godz. 17-tej, kiedy to w Liberku odprawi Mszę św. w intencji PKRDz i Madzi Buczek. Życzymy Ojcu Cherubinowi dużo sił do wykonania woli Bożej i przyjęcia wszystkich utrapień na nowej placówce.

Jak powiedziała bł. Matka Teresa: „Kapłan jest znakiem, żywym płomieniem, jest promieniem Bożej miłości dla świata, jest nadzieją na szczęście wieczne. Bóg kocha świat poprzez każdego kapłana, który zastępuje na ziemi samego Chrystusa”.

Irena Szymonikowa

Ladislav Simajchl: Naše role při nedělní bohoslužbě (18)

ABY ČTENÍ BYLA PŘIJATA A SLYŠENA

Naše bohoslužba není útěk ze světa do posvátného ticha chrámu. Bohoslužba, vše, co se tu mluví a koná, má nás otevřít, uschnout k setkání s Kristem, aby mohl dát nový život nám i světu.

Slovo Boží je hlas Kristův, který nás vede ke smíru, k novému životu v lásce.

Sebeslavnější bohoslužba, za kterou by nenásledovala změna života, by byla jen prázdnou pompou.

Hlásíme správný čas!" - Tak to slycháme z rozhlasu. Přerušuje se hudba, přerušuje se celý program, aby ve správné chvíli zaznělo časové znamení. Je důležité znát správný čas - autobus jede přesně, škola i práce začíná přesně.

V bibli se také mluví o tom, že je důležité znát správné znamení času, správnou hodinu, která přišla. I my křesťané jsme děti své doby. Víme, že protiváhou věčnosti je přítomná chvíle. A když se tu sejdem k bohoslužbě, stáváme se současníky Kristovými. Máme tu slyšet, k čemu přišla hodina, která je znamením času, - co je pro nás v této době důležité.

Není to zvláštní? Neznalý člověk by řekl: jakápak současnost? Vždyť tu mluvíte o dávných dobách, o událostech dávno minulých! Ale my víme, že to tak není, že bible mluví k naší současnosti. A že v bohoslužbě se jedná o naši přítomnost i budoucnost.

Kdykoliv nasloucháme Písmu, připomeňme si to: nasloucháme hlášení toho nejdůležitějšího správného času, signálu, abychom nezmeškali celou věčnost. Jaká je tedy naše role při bohoslužbě slova? Je tu aktivita posluchače vůbec možná? Vždyť můžeme jen pasivně naslouchat?

V kostele se právě nemá jen pasivně poslouchat. Naše naslouchání v kostele je tehdy krásné a zajímavé, když je plné naší aktivity a spolupráce.

Už předem, před započítím čtení, máme v sobě probudit zájem, zvědavost, co mi dnes chce Pán říci. Někdy kněz napomůže několika slovy uvedením do čtení. Ale to hlavní musí každý posluchač udělat sám.

Vím, že prvně se bude číst ze Starého zákona. Připomenu si, že je to Vychovatel ke Kristu, že se tam mluví o zkušenostech víry. I mně tu Bůh ukazuje cestu z otroctví ke svobodě Božích dětí.

Žalm po čtení, to je hlas mého srdce, které odpovídá Bohu na jeho volání. Je to chvílka klidné meditace.

Epištoly jsou obrazem, jak žili věřící v první generaci po Kristu.

Jak se pokoušeli ti první křesťané žít podle Krista? Jak se pokouším žít podle Krista já? I moje problémy se řeší v Pavlových církevních obcích. I já

se smím s prvními křesťany radovat z toho, že Ježíš žije a že já mohu žít s ním.

Bohoslužba slova není samomluva Boží. Je to rozhovor s posluchačem. Bůh mluví, my odpovídáme poděkováním za každé čtení, zpěvem žalmového refrénu, radostným vstáváním a voláním aleluja na uvítanou Pánu před evangeliem, vyznáním víry a přímlyvnou modlitbou nakonec.

Když jen němě sedíš, ani slovíčka neodpovíš, nebo jen bezmyšlenkovitě breptneš své Bohu díky, pak to není pravá účast. Jsou kratičké ty odpovědi, aby zbylo místo na meditaci, - ale musí to být odpověď srdce, ne jen bezmyšlenkovitý šel úst.

Evangeliem mešní čtení vrcholí.

Připraveni Zjevením ve Starém zákoně a čtením epištoly povstáváme a otevíráme svůj rozum, řeč i srdce trojím křížem k setkání s Ježíšem a v duchu prosíme: prolom, Pane, mou hluchotu a slepotu, abych tě uviděl a uslyšel. Uzdrav mou ochrnutost, abych se stal solí země a světlem kolem sebe. Co teď uslyším, není jen nějaké zbožné vyprávění - je to něco, co má změnit můj život k lepšímu. Je to směrnice do mého všedního dne. Mluv, Pane, tvůj služebník naslouchá!

Osvojme si dobře toto umění aktivně naslouchat slovu Božímu a odpovídat na ně srdcem. Když to dokážeme, zbavíme se pocitu, že Bůh mlčí. Uslyšíme jeho rady do našeho života.

Prosme tedy před každou bohoslužbou s malým Samuelem: Pane, zde jsem, mluv ke mně, tvůj služebník naslouchá!

Poznámka

Aby čtení byla nejen slyšena, ale i uslyšena a přijata, je třeba před čtením na ně ukázat, vzbudit pozornost. Po čtení je v chvílce ticha nechat doznít a pak na ně odpovědět.

Uvedení do čtení nemá být jakési "předkázání", ne dlouhé vysvětlování, ne prozrazení předem, co je cílem lekce. Dvěma - třemi krátkými větami se má probudit zájem, vzbudit zvědavost, upozornit na myšlenkovou návaznost.

Nejlépe když si je při přípravě na bohoslužbu uděláme až nakonec, to už z práce na kázání víme, jak je formovat. Přednes "Uvedení" patří knězi - jako osobní průvodní slovo. Musí být předem přesně formulováno a naučeno. Číst se nemá, aby se nemnožila "čtení".

Několik vteřin ticha má následovat po každém čtení, aby slyšené mělo čas usadit se v mysli a nebylo hned zahlušeno dalšími vjemy. Ale chce to dbát i na výchovu k aktivnímu meditačnímu prožívání. Bez navedení, jak domýšlet, jak srovnávat slyšené se svou osobní situací, by to byl ztracený

čas.

Myšlenkový svět naší liturgie stojí na biblických textech.

Starý zákon se často používá v přeneseném, před obrazným smyslu, typologicky. Je třeba učit se takto typologicky myslet, abychom dokázali překlenout vzdálenost k současnosti.

Žalmy - byly složeny ke zpěvu, mají se zpívat. Kde se pouze recitují, tam se vyrábí další "čtení".

Je dobré naučit se zpívat pro každou dobu aspoň jeden žalm. Žalm je příležitost k meditaci o kázání. Proto se refrén nemá zpívat po každém verši ale až po celém odstavci.

Když se žalm zatím jen recituje, pak se neopakuje refrén ani po odstavcích, říká se jen na začátku a na konci.

Zda biblická čtení dnešního posluchače osloví, závisí na tom, jak mu dokážeme pomoci, aby se přenesl od obrazných rekvizit biblických do dnešní situace; jak dokážeme myšlenku textu zkonkretizovat, aby se stala návodem k zodpovědnému jednání v naší současnosti.

"Mládež půjde za tím, kdo se jí ujme uprostřed jejich problémů a nejistot, ne za tím, kdo ji učí zbožně mávat kadidelnicí" - napsal před popravou jezuita A. Delp.

Pokračování příště

Co je apoštolát modlitby?

Je to zcela jednoduché. Pro apoštolát modlitby je charakteristické, že se na něm může podílet každý bez rozdílu stavu či vzdělání. Nevypisuje se přihláška, nevydávají se legitimace, neplatí se členské příspěvky.

Zároveň však apoštolát modlitby otevírá nejjednodušším způsobem širokou možnost ovlivnění dobra i zla v Božím království na zemi, protože modlitba je tak důležitá a tak účinná, že nám to připadá až nemožné. Do modlitby vkládám vše, co jsem a co mám. I když to může vypadat jako zcela nepatrné, nabývá to na síle a velikosti, protože vše činím v Duchu svatém a s Ježíšem Kristem. Takto vše přijímá Otec s laskavostí a velmi si toho cení.

Denně se modlím obětní modlitbu a do ní vkládám všechno, co je mi na světě drahé, k tomu svou modlitbu a práce, radosti a bolesti celého dne. Spojuji vše s obětí, kterou přináší Kristus Otci a tím vše nabývá na hodnotě.

Zároveň dostává i můj vlastní život, přes svou nedokonalost a nepatrnost, hluboký smysl, i když náležitě třeba k těm, s nimiž se už nepočítá pro jejich stáří, nemoc nebo tělesnou neschopnost.

Při celé své jednoduchosti apoštolát modlitby všechny spojuje se skutečně důležitými problémy církve na celém světě. Tím se opět naše darování násobí a stává se ještě důležitějším.

Počet zapojených do apoštolátu modlitby se ovšem nevede. Odhaduje se však, že nás je asi 50 až 70 milionů na celém světě. A to už je nějaká síla!

Nedělní a sváteční liturgie v lednu

Slavnost Matky Boží, Panny Marie (1.1.)

1. čtení: Nm 6,22-27; 2. čtení: Gal 4,4-7; Evangelium: Lk 2,16-21

Žalm: odp. Bože, buď milostiv a žehnej nám.
ref. Bóg miłosierny niech nam błogosławi.

Svátek Křtu Páně (8.1.)

1. čtení: Iz 55,1-11; 2. čtení: 1 Jan 5,1-9; Evangelium: Mk 1,6b-11
Žalm: odp. Pán dá požehnání a pokoj svému lidu.
ref. Pan ześle pokój swojemu ludowi.

2. neděle v mezidobí (15.1.)

1. čtení: 1 Sam 3,3b-10.19; 2. čtení: 1 Kor 6,13c-15a.17-20; Evangelium: Jan 1,35-42
Žalm: odp. Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.
ref. Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

3. neděle v mezidobí (22.1.)

1. čtení: Jon 3,1-5; 2. čtení: 1 Kor 7,29-31; Evangelium: Mk 1,14-20
Žalm: odp. Ukaž mi své cesty, Hospodine.
ref. Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.

4. neděle v mezidobí (29.1.)

1. čtení: Dt 18,15-20; 2. čtení: 1 Kor 7,32-35; Evangelium: Mk 1,21-28
Žalm: odp. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!
ref. Słyszac głos Pana serc nie zatwardzajcie.

5. neděle v mezidobí (5.2.)

1. čtení: Job 7,1-4.6-7; 2. čtení: 1 Kor 9,16-19.22-23; Evangelium: Mk 1,29-39
Žalm: odp. Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.
ref. Panie, Ty leczysz złamanych na duchu.

**Příští číslo MOSTu vyjde
5. února 2006.
Příspěvky můžete zasílat
do 25. 1. 2006.**

Pořad bohoslužeb v lednu

1. Neděle 1.1.2006 – Slavnost Matky Boží Panny Marie; 6.35 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
2. Pátek 6.1.2006 - Slavnost Zjevení Páně; první pátek v měsíci.
3. Neděle 8.1.2006 - svátek Křtu Páně; 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky; končí doba vánoční.
4. Neděle 15.1.2006 – 2. neděle v mezidobí; 6.35 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
5. Neděle 22.1.2006 – 3. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky
6. Středa 25.1.2006 – Svátek Obrácení sv. Pavla.
7. Neděle 29.1.2006 – 4. neděle v mezidobí; 6.35 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
8. Čtvrtek 2.2.2006 – svátek Uvedení Páně do chrámu.
9. Pátek 3.2.2006 – první pátek v měsíci.
10. Neděle 5.2.2006 – 5. neděle v mezidobí; 6.35 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
11. V týdnu od 18.1.2006 (památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů) do 25.1.2006 (svátek Obrácení sv. Pavla) se modlíme za jednotu křesťanů.
12. Každou neděli půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a svátostné požehnání. Poslední neděle v měsíci Mariánské večeřadlo.
13. V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu,

pátek - ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu - ranní polsky, večerní česky.

14. Každý čtvrtek od 16.00 a první pátek po ranní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní.

15. Každý pátek po ranní i večerní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní s modlitbou Korunky k Božimu Milosrdenství. První pátek v měsíci - litanie a zasvěcení Božskému Srdci Ježíšovu. Každý poslední pátek v měsíci v průběhu celého školního roku se modlíme za děti, mládež, žáky, studenty, katechety, učitele a vychovatele při večerní adoraci Nejsvětější Svátosti Oltářní od 16.00 hodin.

16. Mše svatá v Domově důchodců na Sosně je každý pátek v 15.30. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření. Mše svatá v Nemocnici Sosna je sloužena každou sobotu v 15.30. Před mší sv. příležitost ke svátosti smíření.

Redakce neručí za jazykový sled jednotlivých mší sv. Sledujte vývěsku v kostele!

Úmysly apoštolátu modlitby – leden 2006

Denní modlitba Apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje obět sebe samého za záchranu světa. Duch Svátý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou obět, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svátý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný

Aby úsilí o plnou jednotu křesťanů přispívalo k usmíření a míru mezi národy.

Úmysl misijní

Aby křesťané dokázali přijímat vysídlené s úctou a láskou a poznávali v nich Boží obraz.

Úmysl národní

Aby lidé projevovali solidaritu s těmi, které postihly přírodní katastrofy, a poznali, že pravá radost ze života není ve vlastnění, ale v umění dávat.

Program spotkań

sobota 14.1.2006, godz. 14:00 – Spotkanie Sympatyków Radia Maryja i wspólna „Wigilijka” w salce parafialnej. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian.

poniedziałek 16.1.2006, godz. 15:00 – Spotkanie z Pismem Świętym w salce parafialnej.

niedziela 22.1.2006 – „Jaselka Tradycyjne” – teatr im. Adama Mickiewicza w Cieszynie (Polska). Spotkanie z Madzią Buczek. Wyjazd specjalnym autobusem o godz. 14:30 z dworca autobusowego w Trzyńcu. Chętni są proszeni o zgłoszenie się w zakrystii wraz z zaliczką 100,- Kč do 8.1.2006 (zakupienie biletów).

most

Vydává Římskokatolický farní úřad v Třinci pro svou vlastní potřebu. Redakci tvoří: Stanislav Janczyk, Hana a Evžen Workovi, Iveta a Marian Kozokovi • e-mail: most@seznam.cz • Internetová adresa: <http://sweb.cz/most> • Vychází na počátku měsíce. Registrační značka MK ČR E 14453. K dostání v prostorách farního kostela. Grafická úprava a tisk: T-PRINT, s.r.o., Třinec